

EDINOST

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoludne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.; izven Avst. 9.— gl.
za pol leta " 3.— " 4.50 "
za četr leta " 1.50; " 2.25 "

Posamežne številke se dobivajo v prodajničnih tobaka v Trstu po 5 nov.

v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega družtva za Primorsko.

sv. edinosti je moč.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca izteče naročina nekaterim čestitom gospodom naročnikom; uljudno jih prosimo, naj jo prav kmalu obnové, da ne nastanejo v pošiljanji lista nerednosti; ker s tem nam delajo mnogo neprilik in tudi sebi ne posebne časti. Od nas se zahteva točnosti in natančnosti v izvrševanju uredniških dolžnosti, isto zatoj lečko terjam tudi od svojih spoštovanih naročnikov. Če smo doslej svestno ispolnjevali svoje dolžnosti, o tem gre sodba čestitemu občinstvu slovenskemu, v prvej vrsti izvestno zvestim prijateljem našim, ki nas kolikor toliko podpirajo bodo si gmotno ali duševno. In ta sodba nam je do zdaj zelo ugodna, kakor smo doznali po raznih poročilih. Svest naša nam pravi, da smo se po svojih skromnih silih trudili, da bi zadovolili z dobrim berilom vse raznolične stanove našega čitalnjega občinstva in isto obetamo tudi v bodoče; zatoj pa uljudno prosimo vsestranske podpore; vsak naročnik pridobi nam z drugim četrletjem vsaj po ednega novega predbrojnika, da se list povzdigne na ono uplivno stopinjo, na katerej bi moral stati kakor edini slovenski časnik v onem trgovskem mestu, ki je za nas najvažnejše v vsakem obziru; vzlasti bi prosili nekoliko več podpore s Kranjskega, posebno iz središča, iz bele Ljubljane, kjer živi izvestno še mnogo narodnjakov, ki našega lista doslej niti po obliki ne poznao ter se mu nekakšno bojaljivo uglebjijo.

Naročnina je označena na celu lista. Naroča se lečko z vsakim mesečem počenši.

Se enkrat ponavljamo uljudno prošnjo, naj kmalu obnové svojo naročino vsi oni čestiti predbrojniki naši, ki so nam bili poslali samo naročino z prvo četrletje in naj vsinaši prijatelji šire mej svojimi znanci naše novine.

Uredništvo in upravnštvo.

Narodno ženstvo.

Urednik resnemu političnemu listu ima premnogu gremkih ur in polno jezero skrbij, ter odgovoren je na vse kraje; tarejo ga

PODLISTEK.

NAŠI ZVEZDI

premil. gospodu

JOSIPU JURIJU STROSSMAJERJU

uzoru in diki Slovanov

o svečani priliki

Nj. zlate nekrvave daritve
dn. 19. marca 1888.

Pri nas se črn razgrinjata mrák
Nebó zastíra gost oblák
In zvězde ni nobéne.
Pač mnôga tukaj luč brlí,
A z nêba teh nobêna ní,
Iz zémjje so rojene.
Ve zémjke luči zginité!
Nebêške zvèzde sinité,
Vaš svit naj nas tolaži,
On pót nam pravo kaži!...
Na gôrno zrêm in dôlno stran,
Za nas obòk povsód — temán;
Ozrêm se v tmaji nôčni
Tja dol na svôd iztôčni:
Oj, jasna zvezda tam gorí,
Že znana mi iz davnih dní,
I nam je ta svetla,
Vodnica nam je bila!

Ta zvězda — Ti! *

Ti vôdiš nas, nam jásno siješ,
Nam blagodejne žárke liješ,
Da, bolje vôdiš nas odzgör
Neg vseh sovезд Ti množni zbör —
Ti zvězda vzórna si!
Bil zvest Cirilu in Metôdu,
In — sebi!
Značajno hodil si vsikdár,
Bil staleň Ti je pót in žár
Kot zvezdam tam na nêbi, —
Oj slava Tebi!
Ti svetiš bratom rodnim tam,
Oj sveti še sirotinam nam,
Brez zvezde zdaj popotnim nam.
Dve zvezdi nam sta kdaj sijali
Ciril, Metodij ste se zvali . . .
Umrla sta Ciril, Metod!
Kdo zdaj po njiju stezi hodi?
Kdo nas po njiju vzoru vodi?
Proklet zdaj njiju vzor je tod!
Prokleti so pri nas obredje,
Ki v njih Bogá molili dedje!
Ti bodi drugi nam Metod!
Ti nas po poti oni vodi,
Ki sveti jo je vtril Metodij!
Oj jasna, vzórna zvezda naša,
Ti kaži do svetišč nam pot,
Kjer sveti jezik naš se zglaša! . . .
Sijaj nam, oj svite krasni,
Zvězda meni Ti edina,
Še Te treba cerkev naša,

Povedal je potem še nekoliko nežnih pesnic, v katerih so bile baš iste misli izražene, z drugimi besedami, ljubezen do roditeljev, do domovine, do svojega vladarja in do svojega naroda. Ganol me je ta prizor, ganolo to nauščevanje, ganoli so me ti nauki, katere je mati večpljala v mlado srce, malone igraje se. Ušle so mi nehoté besede: „Žal, da ni Slovenka, da ne nauščuje tega otroka za moj mil dom, za lepi jezik, za ubogi narod!“

Znano je, da marsikdo trdi, naj bi se ženska držala le šivanke in kuhalnice, češ, da vse druge višje svrhe, vvišenje misli jej ne pristujejo. O tem se je pa uže dosta govorilo; jaz trdim samo, da ženska storii lečko mnogo več, nego li jej veleva umno gospodinjstvo in kar je kažejo hišna opravila.

Njej so prepuščena upogljiva mlada srca; ona ima saditi v nja ljubezen do vsega svetega in dobrega; ona cepiti uže tem malim bitjem ljubezen do svojega rodú. In kdo opravi stvar boljše nego li dobra in mila mati; kdo bode detetu prvi in najboljši učitelj? Mati in le mati more sejati svoje nauke na rodovitno zemljo. Kmalu požene njeni seme kali in teh kalij ne izruje kruta usoda v poznejših letih. Baš ti nauki, katere je mati učepila nežnemu srcu malega deteta, ti nauki se mu še potem kakor možu sveté liki svetla zvezda.

Vse bodeš zabil v svetnem šumu in teku let, le onih dñij nikoli, ko si srečen otrok skakljal okolo svoje drage matere, ali ko si v njenem naročaju slušal mikavne pripovedke. Žabil ne bodeš trenotka, ko si se napotil mej svet ter jej segnol še zadnjikrat v roko, še zadnjikrat zril v njen rosoño oko. Žabil ne bodeš njenih besed, besed svoje dmoljubne matere, ki ti je klicala še poslednji krat:

„Kakor materi, takó

Zvest domu svojemu ostani!“

In zvest ostaneš ves čas svojega življenja njej, njenemu spominu in svojej domovini; vedela je ona vse to dobro ukoreniniti v tebi. Srečen ti!

Gorje onemu, kateremu pobere ljubo mater nemila smrt uže v nežnej mladosti; a še večje gorje onemu, ki jo šteje še med žive, kateremu pa je ona pustila prazno srce ali dozvolila, da se jo napolnilo še zlem in še slabimi vzgledi. In žal, preveč je takšnih!

Naš ubogi narod ima med ostalimi tudi to nesrečo, da ima pre malo na-

Treba še te domovina, —

Oj, ne vgasni,

Svite jasni! . .

A . . . saj zvezde ne gasnó,

A saj zvezde ne mrjó:

Vekovít

Njih je svít.

Tudi Ti pred nami hodil,

Svétíl bodeš nam nevgasno,

Slave rod boš varno vodil

U bodočnost jasno!

S. Gregorčič.

Pismo o žabah.

Sobotnjak 23. marca.

Gospod urednik! Ako bi bil jaz spisal Pokornega „Živalstvo“, bil bi postavljal namesto grdega gorile žabo na prvo mesto. Več uzrokov bi bil imel za to: prvič treba kazati o poučevanju mladeži — kakor metodika pravi — „od znanega k neznanemu“; žabo pa je izvestno vsak prej videl in o njej čul, nego o gorili. Drugič je žaba iznimši ukrocene domače živali najstarejša politično-kulturna žival. Ne verujete? Evo Vam dokazov! Kadar svet še ni poznal „praha i olova“, ko še niso svet pretresali kanoni, mitraljeze, torpede in repetirke, še so žabe „in Reih und Glied“ na vojsko. Starec Homer, akoprov slep, je vso to vojsko kaj divno opel. Tlačitelja

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente št. 12. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vracajo.

Oglas in oznanila se račune po 7 nov. vrsticu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javna zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročnina, reklamacije in inserata prejema upravnštvo v ulici Torrente 12. Odprte reklamacije so proste poštne.

sv. edinosti je moč.

rodnih žen; premalo jih je, ki spoštujejo svoj jezik, kakor se mora, premalo, ki bi svojo deco nauščevale za svoj dom in dokler se tudi te ne vzbudé, dokler ne ovržejo bezumne sramotljivosti zaradi svojega domačega jezika, dokler se ne zavedo svoje narodnosti, bode narod malo na boljšem; saj pravi naš pisatelj, da „brez narodnega ženstva nima vse naše slovstvo kakor vse narodno življenje trdne podlage“. Kdo bode oporekli temu? Oče hodi za svojimi opravki; dom in otroci so pa prepričeni materi. Vrhova vsega njenega obilnega opravila ostaje jej svobodnega časa, katerega ne more boljše uporabljati, nego lepo učiti svojo mladež. Verno posluša dete svojo mater, ako mu več zanimivo pripovedovati in mlado srce topilo se bode, ko mu bode mati pravila o junashkih, a nesrečnih predih, o nesrečnej domovini; a ob enem se bode v njem vzbudila želja, pomagati tem, ki govoré že njim isto govorico in ki toliko trpe.

Po mojem mnenju tudi o delu lečko upliva mati na svojo deco, ki stopa vedno za njo, nastavljač jej vprašanja, na katera mora mamica pametno in umljivo odgovarjati. Mlada mati, srečna žena mnogokrat dela popevajoč kakšno pesmico in čemu bi si ne izbirala o takih prilikah lepih, domoljubnih pesnij? Otrok, ki se tam igra, čuje in hrani, če tudi le po edno besedo na dan. V poznejših letih pa se bode rad spominjal tega, kar mu je mati popevala; umel bode pesen, ki mu veli ljubiti svoj rod in dom.

Tako deluje žena na narodnem polju, vzbajajoča svoje otroke v ljubezni do svete svoje domovine. Tako postavlja mati podlagi poznejšim stebrom in potreba je tej podlagi le še dobrih učilnic in učiteljev in narod ima mladino, s katero teši Stritar svojo domovino:

Obupati ne sme še domovina,
Ti zvet si njen, ti sladki njen si up.“
Premnogo žal je takih, ki menijo, da ni naš jezik za „olikane“ ljudi in uče svoje otroke tujej govorici, sejoči morebiti celo mladim srecem zaničevanje do domačega jezika. To je neumno in podlo ravnanje. Na ta način podirajo, kar so drugi s težavo zgradili; pomagajo svojemu lastnemu rodu do propada.

„Se li sme sin sramovati svoje matere“, vpraša pisatelj, „če je revnejša in manjša od druge?“ Prav tako bezumno je, ako se kdo sramuje svoje domovine,

Faraona je sam Mozes na Božje povelje še žabami toli oplašil, da je izpustil ljudstvo v obljudljeno deželo. Žabe vidite dalje kot pisna znamenja med egiptovskimi hiroglif. Mehikanski врачи nosijo namesto doktorske diplome posušene žabje kože za znake svojega poklica. Slavni Krežma je kot petletni dečko poslušal in registriral žabje regljanje.

Blagor krajem, kjer se goji ta teli važna žival! Ne vem pa, kaj se je Ribnicanom zamerila, da jo le „vrajja kruota“ nazivajo. Naš slavni magistrat pa ni tako zabit kakor oni „Cranzi duri“. Izvestno misli napraviti za prihodnje čase združitve z „obljudljeno deželo“, nekakšen „battaglione d'onore“, kakor je bil nekdanji okoliški; za to pa skrbi, da si prisvoji vse okoliške žabe. Same žabe pa, ki so se v slovenskih vodah izvalile, vzgojile in peti uče, so trmoglave slovenke, ki vedno le slovenski regljanjo. Fini magistratovi to vedo; za to pa hočejo tudi žabe poprej poitaliančiti; kajti žaba je vedno one narodnosti, kakor je voda, v katerej živi.

Neki dan dobim list od prijatelja: „Danes je prišla neka komisija z mapo v Škedenj ter poiskala naše tri „kaluže“, ki od pamтивeka nosijo slovenska imena: „Velika kaluža“, „kaluža na berišči“ in „doljna kaluža“. Ta imena so pačila lepa toskanska imena na magistratove mapi,

ker je majhna in revna. Ljubiti mora z Gorčičem „tem srčnejo jo, Ljubiti tem zvestejo jo“.

Zatorej gospe in gospodine! pomagajte i Ve zatiranemu našemu narodu; mnogo lehko storite! Govorite med sabo naš lepo doneči jek in uplivajte na svoje može in deco. Starè pravi, da mora žena moža vzpodobujati in vtrjevati v njegovih idejalih; a mati mora vsa plemenita čuvstva zasajati v nežna srca svojim otrokom. Ako bodo res tako, da dobi narod tudi narodno ženstvo, tedaj se ispolni Preširnovo prorokovanje kmalu:

„Vremena bodo Kranjem se zjasnile Jim milši zvezde kakor zdaj sijale“; in Kopitar bode v „Eliziji“ bolj navdušeno pel:

„Bog živi naše domorodne ženske, Gospo in gospodine slovenske!“

Avstro-egerski Lloyd.

Dogovor tega družstva z vlado je vendar enkrat gotov in odstranjeno je navskrije med Lloydovo upravo in vlado. V ponedeljek 19. t. m. je bilo posvetovanje pri ministerstvu v njenih zadev, katerega so se vdeležili grof Kalnoky, odsekov predstojnik Szögyeny, ministerski svetnik baron Glanz in predsednik Lloydova uprave baron Morpurgo. Lloydov zastopnik je izjavil, da odstopi v imenu Lloydovega upravnega sveta od zahtevanja 89.000 gld., katera svota dela navskrije med ugovornima načrtama vlade in Lloyda. Vsled te izjave se je ugovor podpisal. Končala se je tudi razprava o prekomorskih avstrijskih vožnjah v trgovinskem ministerstvu. Navskrije glede teh prog je bilo za 156.000 gld. Avstrijska vlada se je odločila povisati družtvu nekatere posamečne iznose. Zatorej bode vlada plačevala 20.000 gld. za tisti parnik, ki ima po novem vožnem redu 12 krat v letu voziti med Colombo in Kalkutom in mora enkrat v letu skozi suežki prekop, da se v Trstu popravlja in čisti. Plača za vsako miljo za vožnje v Brazilijo se je povisala od 1 gld. 25 kr. na 1 gld. 50 kr.; vsled tega iznosa podpora na teh progah 19.500 gld. na leto več. Ker je vlada to dovolila, izjavil je Lloydov zastopnik, da odstopi od prvotnega zahtevanja 116.000 gld. Zatem se je odstopil tudi dogovor. Podpora, ki jo plačuje vlada po novem ugovoru z Llodynam, je: za skupno službovanje 1.350.000 gld.; za vzhodno-azijske vožnje 732.000 gld. in za vožnje na zapad 115.500 gld., skupaj **2.197.500 gld.** Plača za vsako miljo iznosa: za vzhodno-azijske vožnje (hitrost 11 milj) po 2 gl., in po 1 gld. 35 kr. za hitrost 9 milj; za braziljske vožnje (hitrost 9 milj) se plačuje po 1 gld. 50 kr. Z obzidom na odškodnino 20.000 gld., ki se plačuje za prekop suežnega prekopa dobiti zatorej Lloyd namesto 44.000 gld. — 45.000 gld. predplače na mesec. Razprave so končane in tudi merodajni dujni delničarji so vsprejeli dogovor.

Prvotna pogodba se je glasila nekako tako-le: Vožnje Lloydove imajo tri oddeleke in sicer: A. Vožnje s hitrostjo najmanj 11½ pomorskih milj (Trst-Aleksandrija in nazaj); B. Vožnje s hitrostjo najmanj 10 milj (Reka-Aleksandrija, Trst-

ter je je zamenjal z „ponzachera superiore“, „ponzachera media“ in „ponzachera inferiore“. Od tega prekršenja so pa žabe utihbole.

Prijatelju sem odgovoril, da se to ne godi zaradi imen nego za tega delj, da si magistrat priitalijanci nekaj tisoč žabijih duš, ki bodo na „dan spasenja“ s svojim regljanjem pognale zadnjega „ščava“ črez bele kraške rti ter tako spasile „neodrešence“.

Žabe pa sedaj ne pojmo v prekršenih „kalužah“; menda jim italijanska voda neće po donečem grlu. Kaj, ako bi se ujezile in napovedale vojsko magistratorcem, kakor nekdaj njih pradedinje mišim? Kje bi se našel kakšen Homer, da bi opisal in opel na beneški gitari ali na na-politanskem mehu to mesarsko klanje?

Bog nas varuj take vojske, posebno zdaj, ko nam vse obetajo miru!

Starke bodo pomrle, mlajši zarod pa se bodo privadil italijanskej vodi, in v četrtem kolenu bodo uže vse regljalo po laški. Takrat bodo uže žabe na koncertnih sodelovali v korist „pro Patriji“.

Zdaj ko se bode voda zgrela in bodo začeli žabji koncerti, Vam uže pišem, go-spod urenik, če bodoval slisal kakšen „dolec si“ od poitalijančenih kaluž na moje bivališče.

Do onda, da ste mi zdravi!

Vaš

Kotor, Reka-Kotor, Trst-Krf-Pirej-Carigrad, Pirej-Smirna in nazaj). C. Vožnje s hitrostjo najmanj 8 pomorskih milj (Trst-Splet-Metković. Trst-Pulj-Durazzo-Krf, Trst-Pulj-Dalmacija-Krf-Prevesa, Reka-Trst, Reka-Kotor, Splet-Metković, Trst-Reka-Krf-Patras-Pirej-Syra-Solun-Carigrad, Trst-Reka-Krf-Kandija-Smyrna, Carigrad-Smyrna-Cipar-Beirut-Alexandrija, Carigrad-Küstendje-Braila, Carigrad-Trapezunt-Batum in nazaj). Odškodnina za subvencijonirane vožnje je za I. oddelek gl. 2-70, za II. gl. 1-65 in za III. gl. 1-05 za vsako miljo, ali skupna svota tega denarja v teku enega leta ne sme iznašati več kakor 1.300.000 gld. Obvezuje se Lloyd, da se ozira kolikor treba tudi na ogerska zavarovalna družtva o zavarovalnih ugovorih. O tarifah pa se dogovori tako-le: Normalne tarife za prevažanje oseb in blaga sprejme in potrdi vlada, ter se morejo promicati samo z vladnim dovoljenjem. Normalne tarife (tarife za izvažanje in uvažanje) ne smejo biti večje, nego obstoje uže v tekmujocih inozemskih pristaniščih za enake in podobne slučaje. Vlada ima pravico zahtevati uravnavo tarif. Tarife z Reke in na Reko morajo biti podpolno enake tržaškim. Isto velja o popustih, refakcijah, pristojbinah za pristanišča in druga dovoljenja, tudi za take vožnje, za katere se ne plačuje podpora ali subvencija, ki so pa spojene z drugimi uže dogovorjenimi vožnjami. Ako bi se slučajno zahtevali kombinirani ceniki za vožnje po kopnem in po morji ter se more doseči sporazumljene s dotičnimi železnicami, se obvezuje Lloyd, da se napravi take cenike v njegovem področju.

(Konac prih.)

Deželní zbor kranjski.

XV. seja dne 19. januvarja.

Deželnega glavarja namestnik Grasselli ob 1/11. uri otvoril sejo ter se prečita in potrdi zapisnik zadnje seje in razdelne vloge.

Baron Apfalttern graja deželní odbor, da tako pozno zboru predlaga reči, ker je le še malo dni do zborovega sklepa in se morajo vsled tega jako važne in obširne predloge kakor n. pr. cestni zakon v odsekih kar na vrat na nos v enej sipe reševati.

Dr. Poklukar mu odgovarja, da se s cestnim zakonom v odseku to ne bode zgodili, in da ga temeljito pretresajo.

Poslanec Detela omenja, da deželní odbor zaradi novih predlogov ne zasuži graje, marveč pohvalo. Od mnogih reči ni imel potrebnih poročil, da bi mogel sestaviti svoje predloge. Nekatera pojasnila so mu došla gled cestnega zakona še le ta mesec, torej pa ni bilo mogoče tega zakona prej predložiti. Sicer pa to ni nov zakon, pretresal je upravni odsek temeljito enak zakon uže pred dvema letoma, zatorej bo zdaj reč tem laglje rešil. Kdor je za zakon, mu bo lahko pritrdir, kdor pa zanj ni, mu ne bi pritrdir, ko bi bili tudi tri mesece v rokah imeli prilog! Enako je bilo treba raznih poizvedb pri drugih predlogih, kar bo g. Dežman enako potrdil, kakor vsak drugi deželní odbornik. Da pa rešitev ni vselej odvisna od časa, kjer se je kaka reč izročila, priča to, da še zdaj niso rešene nekatere predloge, ki so bile izročene slavnemu zboru uže v prvej seji. (Dobro!)

Baron Apfalttern se še izgovarja, zakaj se je bil oglasil k besedi, potem pravosudnik oznanil, da so mu dr. Poklukar in tovariši izročili naslednjo interpelacijo:

Interpelacija

poslanca dr. Poklukarja in tovarišev do deželnega glavarja g. grofa Thurn-Valsassine.

Graška „Tagespost“ z dne 18. januvarja t. l. št. 18. objavlja brzojavno poročilo iz koroškega deželnega zborna, v katerem se je vladni zastopnik g. deželní predsednik baron Schmiedt-Zabierov o prički debate o napravi prisilne delalnice za Koroško jako nepovoljno izražal o prisilnej delalnici ljubljanskej. Če je poročilo tega lista istinito, dejal je koroški deželní predsednik: „Dass er eine Besserung der im Laibacher Zwangsarbeitslager untergebrachten kärntnischen Zwänglinge deshalb nicht erwarte, (čujte!) weil das in dieser slavisirten Anstalt herrschende Idiom hiezu nicht geeignet sei.“ (Čujte, čujte!)

Ta izjava vladnega zastopnika prouzročila je še druge napade na naš deželní zavod od strani koroških deželnih poslanec, češ, da se v ljubljanski prisilnej delalnici žali ednakopravnost ter koroški prisiljenci se celo v veronauku ne poučujejo v svojem materinem nemškem, temveč v njim nerazumljivem zoperinem slovenskem jeziku. (Čujte, čujte!)

Ne dá se zanikati, da je tako predbacivanje toliko pomenljivo, da je povsem nemogoče prezirati ga. Če je vest „Tagespost“ resnična ter če se je v deželnem zastopu sosedne nam Koroške v istini tako govorilo o ljubljanski prisilnej delalnici, potem je to obtožnica za vodstvo tega deželnega zavoda, ob jednem pa hud napad na kranjski deželní odbor in njegova poročevalca o zadavah naše prisilne delalnice, kakor tudi na ves deželní zastop. A kaj še le tedaj, če takih natolcevanj ni bil izustil kak posamezen poslanec, slabo poučen o dotičnem predmetu, temveč, če so se čeli iz merodajnega mesta, z vladnega sedeža, tam kjer vladni zastopnik državni ugled reprezentuje in vladne nazore zagovarja. (Klici: Res je, čujte, kako slabol!) (Klici: Res je, čujte, kako slabol!)

Brzojavno poročilo graškega lista je tedaj po vsej pravici razburilo podpisane deželné poslance. Vsem deželnim poslancem vojvodine Kranjske, ne glede na narodnost in politično stranko, mora biti povsem znano, da se v ljubljanski prisilnej delalnici strogo varuje jezikovna ednakopravnost nasproti nemškim in italijanskim prisiljencem. Vodstvo tega zavoda ter deželní odbor in njegov referent gospod Dežman skrbno gledajo na to (dobro!), da se verouk vrši v dotičnem materinem jeziku ter da se v istem jeziku tudi beseda božja oznanjuje prisiljencem nemške narodnosti. Kak povod je tedaj naš deželní zavod dal koroškemu deželnemu predsedniku, da ga grdi v javnej seji (klici: pfui, grdo!), da mu odreka zmožnost poboljšati izročene mu varovance, da s takim neutemeljenim očitanjem vojvodino Kranjsko materijelno oškoduje in upravi njeni nestrenost predbaciva nasproti tujim prisiljenjem?!

Opirajoč se torej na te nagibe stavljajo podpisani sledeča vprašanja do predsedstva deželnega zobra:

- ali mu je znano brzojavno poročilo graške „Tagespost“ o izjavi koroškega deželnega predsednika zastran ljubljanske prisilne delavnice;
- kaj namerava ukrenoti, da se izvije avtentični tekst te izjave, oziroma da se zavrnejo neosnovana natolcevanja na dobro ime tega deželnega zavoda? (Dobro, dobri!)

V Ljubljani, dne 19. januvarja 1888.

(Sledi podpis vseh narodnih poslancev.)

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Seja državnega zobra, v katerej se je imelo odločiti, ali naj Schönererja prepuste sodišču ali ne, vzbudila je na Dunaju vseobčno pozornost. Radovedneži, ki so hoteli na galeriji poslušati govore, prišli so uže na vse zgodaj pred zbornico ter tam čakali Bogu na milo, da se odpravita, nadejajo se, da vendar le še dobé ustoppnico. Vrata so se napolnila res odprla, a namesto da bi pustili čakajočim ustopiti, prikaže se sluga s tablo z napisom: „vse ustoppnice so uže razdane.“ Iz tega je razvidno, da so to pot neizmerno pazili na to, koga pusti na galerijo. Nemški vseučiliščnikov in drugih Schönererjevih privržencev ni bilo vsled tega moči poslušalci. Proti izročitvi sodišču govorili so prvi Schönerer sam, potem še Pattai in Lueger. Schönerer je v svojem govoru strastno napadal časnikarje ter rabil mnogo izrazov, zarad katerih ga je predsednik večkrat pozval na red. Imenoval je časnikarje „novinarske žide“, „znane pačitelje“ resnice, „pressbestien“ itd. Zaradi zadnjega izraza ga je predsednik Smolka pozval na red. Schönerer pravi na to, da je ta izraz rabil pred 5.000 poslušalcem, pa da ga za to policijski komisar ni karal, tu pa, da je zborniški predsednik prevzel službo višjega policijskega komisarja. Na to nastane močvirje mej Dulčinjem in Barom ter zidat cesto iz Vir-Bazarja v Bar. Ker država nima dovolj denarja, daje delalcem toliko žita na dan, Osnovali so tudi v mnogih okrajih državne žitnice, ki dajo ljudem žita po nizkih cenah in sicer ne za gotov denar, ampak na upanje; dolg bodo plačali še le po letošnji žetvi.

Bolgarska vlada ni nič odgovorila na Turško noto, s katero je sultana priznal nezakonitost Koburga. Da pa knezu ni baš ugodno na Bolgarskem, pričajo nam vesti, katere so jasen dokaz, da se knežič skoraj pripravlja na pot. Nekateri njegovih zvestih ministrov mu svetujejo, da mora sedaj ostati v deželi, da Rusiji do kaže, da se je ne boji; drugi mu zopet prigovarjajo, naj odpotuje za nekaj časa domov v Ebenthal ter izroči vlado tačas svojim ministrom. Tako, če njega ne bode v deželi, ne bodo imela Rusija več uzroka postopati proti njemu. Ruski poslanik v Carigradu g. Nelimov je svetoval turške vladni, naj kneza odstrani iz Bolgarije. Vests, da je v Sevastopolu zbranih 10.000 ruskih vojakov, ki morajo biti pripravljeni, da se ukreajo, tudi daje mislii bolgarskim politikom, ker nikdo ne ve, kam so namejeni ti vojaki, v Kavkaz, ali kam drugam? Boje se tudi, da jim bodo Rusija blokira pristanišča ob Črnom morju; zaradi tega je menda bolgarska vlada odposlala mnogo smodnika v Küstendž. — Kakšni poštenjaki so sedanji vlastodržci na Bol-

devo z njegovega stališča, namesto, da bi se bil temeljito zagovarjal. Za izročitev sodišču glasovala je velika večina. Proti so glasovali antisemiti, demokrati, nekoliko nemški demokrati in drugi levicarjev ter mladočeha Vašatih in grof Konnic. Tako ga bodo sodišča, katerim se je Schönerer uže izvil, naposlед venider le dobila v roko. Kakšen bodo izid te pravde, pokazala nam bodo bližnja prihodnjest.

Poljski klub pretresa sedaj v svojih sejah postavo ob obdačenji Žganja. Poljaki se za to postavo vrlo zanimajo. To nam je dokaz, da so prišli na Dunaj vsi okrajni maršali gališki, da se udeleže dotičnih klubovih sej. Zadnja seja državnega zobra pred velikonočjo je bila v petek 23. t. m.

Cesar je imenoval generalnim nadzornikom pehote prestolonaslednika Rudolfa in to, kakor pravi v dotičnem dekretu, da dokaže, kako se zanima za najvažnejši del svoje vojske.

Proti odstavljenemu županu zagrebškemu, dvornemu in ministerjalnemu svetniku Badovincu se je pričela preiskava. Gospod Badovinac je na najvišjem mestu sam to zahteval. V disciplinarnem odseku so nadžupan, dva mestna in dva vladna zastopnika. Madjaronska vlada je porabila priliko, da je začela to preiskavo baš, ko sta bila dva po mestnem zboru voljena odsekova v Djakovem, kamor sta šla v imenu Zagreba pokloniti se vladiki Strossmayerju. Namesto odstotnih dveh zastopnikov poklicala je Kallabarja v dotični odsek. Ta pa je gospodom Madjaronom naravnost povedal, da je preiskava samo iz gori navedenega uzroka začela baš sedaj in da se obvaruje proti vsakemu sklepnu disciplinarnega odseka ter je ostavil sejo. Na to odsek imenuje vladnega tajnika Mošinskega za poročevalca ter prične preiskavo. Badovinac je tožen: 1. da je mnogokrat opustil poslati policiste v sabor, 2. da je s se svojim gospodarstvom v podpisani ulici oškodoval občino, 3. da je policista Jozica odpravil iz službe, 4. da v mnogih obrtnih in policijskih zavodih znal braniti časti mesta. Pač res smela obtožba, ki bije naravnost v lice hrvatske časti ter kaže v najlepšem svetu predznamenitost in silovitost madjaronske vlade, ki gazi narodne pravice in si upa še ukljub temu na tak način rogati se vsemu narodu, točeč tako odličnake, češ, da niso znali varovati dostojnosti in časti hrvatske prestolnice! Hrvate naj tolaži prepričanje, da čim hujši bodo njih tirani, tem krajsa bode njih vlada.

Vnanje dežele.

Kakor javljajo iz Rima, bodo konkordat med Rusijo in papatom že pred veliko nočjo podpisani in potrjen.

Na zahtevanje ruskega poslanika Nejdova v Carigradu osvobojeni so vsi oni Črnogorci, ki so bili pred turškim sodiščem zaradi ustajev v Burgasu ter so se odposlali domov na ruske troške. Tudi Bolgari, ki so se ta čas spustili proti Koburgu, so osvobojeni, a ostati jim bodo v nekem turškem mestu.

V Črnejgori je velika lakota, zato je knez zapovedal,

garskem, priča nam slučaj, ki se je dogril v Aleksandrovem poiku, kjer je bila namreč okradena blagajna menda po komandantru samem.

Nemški cesar Friderik izdal je poslanice na pruski deželni, na državni zbor in na Alzacio in Loreno. V poslanici na pruski deželni zbor pravi mej drugim: „Namere in cilje, s katerimi smo nastopili vladu, smo uže objavili našemu narodu. Stopajoč po stezi našega slavnega očeta, ne bodemo poznali v našem delovanju družega cilja, nego srečo in blagostanje naše domovine. Vestno pazeč na ustavo, čuvajoč moč krone, v zaupnem skupnem delovanji sè zastopstvom zemlje, nadejamo se doseči ta cilj z božjo pomočjo v blaginjo zemlje.“ Nadalje zagotovlja cesar, da hoče spoštovati ustavo dežele in v skladu z njim in sè zakoni vladati. V tem zmislu spisana je tudi poslanica državnemu zboru. V onej na Alzacio in Loreno pravi, da hoče delati na to, da se goji in krepi v teh deželah, ki so bile toliko časa siloma odtrgane od Nemčije, nemško mišljenje in nemška uravnost. Zagotavlja, da hoče pravčno, a krepko vladati in biti vsem pravičen. V državnem zboru je dotočno poslanico pročital knez Bismark. Zbornica pritrdi predlogu, naj predsednik napravi načrt adrese na cesarja. Predsednik se zahvali tujim vladam in parlamentom za izraze sočutja o smrti pokojnega cesarja. Bismark prosi, naj se njega pooblasti da, izvrši to dolžnost. V svojem govoru pravi, da se do sedaj še ni zgodilo nikdar, da bi o smrti katerega koli vladarja dohajala sežaljenja od vseh vlad vsega sveta, kakor sedaj. Posebno hvaležno se spomina Avstrijo, Italijo, Portugalo, Nizozemske, Belgijo, Danske in Švedske, ki so o smrti pokojnega cesarja posebno sežaljenje iskazale ter se raduje, da so se razmene mej Nemčije in Dansko zopet izboljšale. — Zdravje nemškega cesarja je še vedno jako slabo, a vendar ne bode več potrebna nova operacija. Tudi prestonaslednik je baje obolen v ušesih.

V Francozkej zbornici je bila 20. t. m. jako burna seja. Poslanec Cassagnac je pročital članek berolinskega lista „Börsen-Zeitung“, v katerem pravi, da je Boulanger odstranjen na uslugo Nemčije. Ministrski predsednik jezno odgovori, da prepove poslancu tako govoriti, da je to sramotno in da bode vsa dežela te besede obsojala. Cassagnac pravi, da ni generalov pristaš. Boulanger sam tudi da ni nikakor važna oseba, a nemoč vlade in nepopularnost zbornice napravila sta ga popularnega. Koraki proti njemu ne bodo preobrnoli mnenja naroda, ki pričakuje rešitelja. Ministrski predsednik pravi, da se je general pregrasil proti disciplini, zato se postopa proti njemu ter se ga je izročilo preiskovalnej komisiji. Ministrov predlog, da se preide na dnevni red, je bil sprejet. Proti Boulangerju je sedaj večina prebivalstva in mož izgublja vedno bolj svojo priljubljenost mej razumnosti. O pogrebu očeta predsednika republike Carnota bilo je nekoliko izgredov. Pristaši Boulangerovi kričali so „živio Boulanger“ ter „doli s Ferryjem“, (ki je bil predsednik protikandidat). V nekej ulici je ljudstvo obklopljeno Ferryjev voz, ter pobilo stekla, a policija ga je rešila.

Italijanska vlada je zahtevala, kadar pišejo italijanski listi, naj francozka postavi zbornici sklep trgovinske pogodbe z Italijo kakor kabinetno vprašanje. Vse kaže, da bode ta pogodba skoro sklenena.

DOPISI.

Trst. 22. marca. (Neumrlost Slovencev v Trstu) Radoveden tuješ še sem si ogledavat, tržaško pokopališče in pri tem mi je tudi nekaj čudnega na misel prišlo, nameč da so Slovenci neumrjoči v Trstu!!

I kako bi pa vendar to bilo? povprašal bi me morebiti kateri izmed č. čitalcev.

Tako le je gospoda: a najprvo dovolite meni povedati, potem pa vi govorite in sodite, če sem se motil ali ne.

Lahoni in ednaki govoré, da je Trst laško mesto in delajo v to, da bi njih govorjenje postalo tudi resnica. Mi Slovenci pa pravimo, da je Trst slovensko mesto in to je tudi.

Trst je slovensko mesto, pravim.

Ko sem pa hodil po tržaškem pokopališču, čudil sem se, kajti čital sem primeroma silno malo slovenskih nadpisov po nagrobnih spominkih.

Slovanskih imen sem pač čital zelo mnogo med laškimi ali nemškimi nadpisi ali ti so uže bili izvestno tudi Lahi ali Nemci, sicer bi si Slovenec izvolil vendar

rajši slovenski nadpis na spomeniku nad svojim grobom, da bi še po smrti pričal, da tu leži slovenski sin, ki se ni sramoval jezika svojega.

Kje so pa tedaj Slovenci pokopani, saj jih je vendar večina izmed tržaškega prebivalstva; in tu na pokopališči jih je jedva 10 izmed 100 Lahov in Nemcev pokopanih, kar se vidi iz nadpisov na nagrobnih spomenikih?

To pač ni drugače, kakor da so Slovenci neumrjoči v Trstu, in če kateri izmed teh umrje, je samo slučajnost, le redka slučajnost. Saj na pokopališči jih je tako malo pokopanih!

Hej, bratje Slovenci! pridite v Trst, tukaj boste večno živel — le če se kateremu primeri, ali če odide iz Trsta te dan umrje!

Domače vesti.

Občni zbor političnega družstva „Edinstvo“ bode na belo nedeljo 8. aprila t. l. ob 4. po poludne v prostorih delavskega podpornega družstva (via Molin piccolo št. 1). Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo denarničarjevo. 3. Posamnični predlogi. 4. Volitev novega odbora.

To družstvo mora postati za Trst in okolico važnejše in uplivnejše, ako želimo dokopati se toli zaželenih narodnih pravic, zatorej se nadejemo, da se udeleže vsi družveniki zborna, kajti tu ne bode izgovor, da ta ali oni ne utegne, ker se je na vlašč določila ura, o katerej je malone vsak lehko navzočen. Ako se same ne brigamo, kdo se bode za nas? Za tega delj prosimo ogromne udeležitve, da do kažemo, da nam je mnogo do tega družstva.

Občni zbor tržaške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda bode drugo nedeljo po vzárnih ali velikonočnih praznikih, t. j. 15. aprila po polu dne. Dnevi red in vse ostalo razglasimo v kratkem.

Spomenica vladiku Strossmayerju katero mu je „Družba sv. Mohorja“ v Celoce poklonila, glasi se naslednje:

Občudoči Vaše prevzetenosti neuahljivo darežljivost za duševni razvitek bratskega nam naroda; — videči umetniški spomenik Vaše stolne cerkve Bogu na čast, kristjanstvu v slavo; — priznavajoči velikanske ideje Vašega uma, združiti narode slovanske v krilu sv. katoliške cerkve:

Izražamo Vam milostivi, prevzetišeni gospod.

Josip Juraj Strossmayer, vladika bosenski in sremski,

na slovesni dan Vaše zlate sv. maše v imenu „Družbe sv. Mohorja“ največjo udanost in izrekamo presrčno svojo radost, da šteje naša družba prvega sina bratskega nam roda mej svoje najodličnejše dosmrtnje ude, sebi na čast, narodu našemu v ponos.

V Celoce, dne 19. sušca 1888.

Odbor družbe sv. Mohorja:

Dr. Valentin Müller l. r.,

predsednik.

Andrej Alijančič l. r., Lambert Einspieler l. r., Ivan Hutter l. r., Ivan Weiser l. r., B. C. Rossbacher l. r., Šimon Janežič l. r., Dr. Jakob Sket l. r.

Spomenica, po kaligrafičnem, potu krasno izdelana, odpislala se je v lepem etui na zavita, na svoje mesto v Djakovu.

Naprej zastava slave v angleškem prevodu. „Ag. Tagblatt“ z 20. t. m. št. 66. nam pripoveda, da je angleški pisatelj Alford L. Hardy, sotrudnik „Timesov“ in mnogih drugih večjih novin angleških s pomočjo v Londonu živočega Slovence Andreja Jurtele preložil na angleški jezik slovensko od Simona Jenka zloženo in od ravnatelja „srbskega naravnoga pozorišta“ Davorina Jenka uglasbeno pesen „Naprej zastava slave“ in da je isti pisatelj poklonil eden izvod tega prevoda poročniku Fridelinu Kavčiču. Alford L. Hardy se tudi sicer pridno bavi s tem, da seznanja svoje rojake s kulturnimi in književnimi razmerami Jugoslovanom. Podpolno je več srbsko-hrvatskemu in slovenskemu jeziku in naučil se je prvega iz neke francozko-srbske slovnice in iz Vučkovega rječnika, a slovenščino si je prisvojil se Šketovo slovnico. Dokaz, da je Hardy vemožen slovenskega jezika, so besede, katere je svojeročno zabeležil na izvod poklonjen poročniku Kavčiču: „Gospodu Fridolinu Kavčiču v znak spoštovanja A. L. Hardy. V Londonu 15. pronačinka 1887.“

Angleški prevod mej Slovani toli razširjene pesni slove:

With Slava's banner, forwards!

To shed heroic blood,

For native country's welfare
Let rifle's voice resound!

With our weapons in our hands
We'll thunder at the foe;
And in blood will claim the rights
Which home and hearth demand.

Mother dear was me entreating,
Arms around my neck was winding,
While my maiden near was sobbing;
My beloved stay thou here!

Farewell, mother, farewell maiden!
Now my nation is my mother,
Honour, glory — my betrothed;
Fly then, let us, fly to arms!

Z velikim uspehom je bila vzprijeti tudi v Londonu ta pesen.

Delavske pevsko družtvu „Slavec“ v Ljubljani je sè svojim koncertom v proslavo zlatomašnika vladike Strossmayerja zadelo ob mnoge ovire. Najprej odpovedala se mu je vojaška godba, potem pa je politično oblastvo prepovedalo slavnostni govor in kakor bi s tem še ne bilo dovolj, bilo je še vreme neugodno in vse polno veselic. Ni čuda po tem takem, da je obisk bil neprisakovano slab, čeravno nikakor ne umejemo, zakaj so se baš narodni odličnjaki odlikovali s svojo ne-navzočnostijo. Vspored bil je izboren.

„Slov. Narod“.

Predavanje na korist Levstikovemu spomeniku imel bode g. prof. Fr. Levec dne 25. t. m. ob 11. uri v dvorani Ljubljanske čitalnice. Ustopnice po 30 in sedeži po 60 nvč. se dobivajo pri čitalničnem kustosu.

Občinski svet tržaški je imel v četrtek 22. t. m. tajno sejo, v katerej se je zaključilo nastopno: imenuje se za konceptnega vežbenika extra statum prosilec Peter Rozzo; dovoljuje se podpora hčeram umršega prof. Simona Skorliča, imenuje se: Anton Požar za začasnega učitelja II. vrste za ljudske šole; Vekoslav Mazzorana za inženirskega in Just Kenič za plačanega kancelijskega vežbenika. Podelilo se je vežbeniku Antonu Goglia mesto magazinerja v mestnej bolnici in vežbeniku Walterju Varetonu služba kancelista. Vdovi umirovljenega šolskega službe A. Doratija se je dovolila enkrat za vselej miloščina 100 gld. in ravnatelju Nikolaju Vlakoviču podpora 400 gld., odbije se pa prošnja vzdove mestnega uradnika za povrašanje pokojnine. Razpravljalo se je ob utoku L. in A. Leviha proti magistratnej odredbi za uživanje svote, ki jo je ustanovil Marko Levi za šolske stipendije. Utok je bil odbit po poročilu pravnega odseka.

Učiteljsko družstvo za sežanski okraj je v odborovih seji dne 8. marca t. l. v Sežani sestavilo peticijo na visoki državni zbor, priznavajoč, da se mladina vseskozi vzgaja versko-nravski, ter prosilo, da glede „lex Liechtenstein“ preide na dnevni red na podlagi nastopnih razlogov:

- ker prezira prevažno pedagogiško načelo glede materinščine;
- ker odstranjuje nekatere v obče narodno izobražbo koristne in posebne predmete in skrajšuje dobo šol. obiskovanja;
- ker ne mara, da se ruši vrla sloga in vzajemno delovanje med imenitnima in mogočnima činiteljema omike, preč. duhovščino in učiteljstvom, katera bi se pa brž spršila z „lex Liechtenstein“ narodu na veliko škodo.

Dom in Svet prinaša v svojej 3. štev. z dne 20. marca t. l. pričuočjo vsebino: 1. Morje. 2. Lepi dol. 3. Iz burkaste preteklosti Mihe Gorenjskega. 4. Uveli cvetki. 5. Izgovarjanje končnice opisovalnega deležnika. 6. Kratkovidnost. 7. Prva slovenska stalna učilska razstava. 8. Slovstvo. 9. Raznoterosti.

O novem skriptorji licejalne knjižnice ljubljanske smo dozneli, da je bil samo dve leti suplent; poprej je bil več let za domačega učitelja pri Ritterji v Gorici, kjer se je seznanil z Beckmannom, svakom našega namestnika barona de Pretisa. Povedali smo uže, da slovenskega ne zna ničesar.

Glasbeni Matici dovolilo je naučno ministerstvo za leto 1887 državno podporo 400 gld. Ker je delovanje tega družstva vsega priznanja vredno, je državna podpora znak, da tudi ministerstvo uvažuje njega zasluge za razvoj učče se mladeži.

Slovensko pevsko družtvu na Dunaju napravi v nedeljo 25. marca v dvorani dunajskega glasbenega zavoda (kleiner Musikvereins-Saal) svoj postni koncert pod vodstvom pevovodje g. A. A. Buchte. Vspored je sledec: 1. V. Havlas: „Padajte bračo, srbski zbor. — 2. K. Bendl: „Trojlistek narodnih pesni“, za bariton-solo in mešani zbor s spremjevanjem na glas-

vira (bariton-solo poje g. Ladislav Srpek, sopran-solo g. Jul. Stieblerjeva). — 3. a) F. Chopin: „Andante spianato a polonaise“, Es-d op. 22 za glasovir v spremjevanji drugega glasovira, igra 13letna gospica Noemi Jiričekova pl. Samokoga, na drugem glasoviru igra g. prof. Schmitt; b) Alabijev: „Solovej“; c) Napravnik: „Fantazija na slovanske pesni“. — 4. Paunkner: „Ruske narodne pesni“ za tri ženske glase sè spremjevanjem na glasovir; sopran-solo gd. Leop. Freundova, alt-solo Slovenka gd. Karolina Kolbensnova. — 5. Malat: „Maje“, zbor za moške glasove. — 6. Ivan pl. Zaje: „Pesni“, poje gd. Daniela Zečičeva. — 7. Anton Rubinstein: „Sonata za cello in piano“, gg. prof. Reinhold in Humer in gd. Klotilda Brunswick de Korompa. — 8. Ant. Förster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnij“, poje mešani zbor s spremjevanjem na glasovir. — Vspored je vseskozi slovansk. Vstopnice dobè se pri gospodu L. Bouchalu I., Tiefer Graben. — Začetek točno ob 1/8. uri zvečer.

Tržaške trgovinske zbornice predsednik Karl pl. Reinelt je izročil ministarskemu predsedniku grofu Taaffeju povodom bližajoče se štiridesetletnice cesarjevega vladanja za 50.000 gold. avstrijske papirne rente z določbo, naj grof Taaffe sveto razdeli po svoji previdnosti za blage namene družtva „rudečega križa“ in pa mornarske bolnišnice v Rovinji. Grof Taaffe je določil, da dobè od te svote „rudečega križa“ moško in žensko druživo v Trstu ter ono v Istri vsako po 8000 gld., enaki družiti za Goriško in Gradiško vsako po 5000 gold., mornarska bolnišnica v Rovinji pa 24.000 gold. „Slov.“

Statistika umrlih. Od 11. do 17. t. m. so umrle v Trstu 103 osebe in sicer 47 možkih in 56 ženskih. Po starosti je bilo 24 do 1., 21 do 5., 7 do 20., 4 do 30., 6 do 40., 16 do 60., 19 do 80. leta in 6 preko 80. let. Lani so umrle v istej dobi 4 osebe manj.

Policisko. Zaprli so zasebnično Franciško Planek iz Senožeč, ker je zavajala svoji nedorasli hčerki k tativni ter trosila ukradene predmete. — Neki trgovci je izročil prodajalcu J. blaga v vrednosti 17 gl. Poštenjak je poverjeno mu blago res prodal, a novice je zapravil. — Z Lloydovim parnikom „Delfino“ je prispel iz Zadra v Trst 11letni črevljarski učenec Tankred Stančić, ne da bi bil vožnjo plačal. Dečko je bil v Zadru pri svojej teti, kjer mu pa baje da ni bilo nič kaj prav všeč, zato je pobegnil ter se skril na parniku, da se vrne v Trst. Našli so ga stoprav, ko je bil parnik uže daleč na morji.

Sodno. Trgovec Mihelj Savoia iz Vidma, ki je imel v ulici Riborgo trgovino z napravljenim obleko, obsojen je bil zaradi prevare na 10 mesecov zapora ter se ima po prestanej kazni izgnati.

Listnica uredništva.

Bl. gg. R. Drof: Gorski Trst: Radi objavljamo tudi narodne pripovedke, pesni itd., ako so pristne, katki v nj

